

१५०८

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

(५४)

ग्रंथ नाम

रामायणातील

वेचें.

विषय

मराठी काव्य.

①
विष्णुं विरहो काय रे काय रे यजालें ॥ कळेनां
मुखें चोळति काय जालें ॥ प्रयासुर तें उ
गुरी तें कळेनां ॥ करं काय आह्मासित आकळे
नां ॥ ४५ ॥

कपी विरराया कडसी च गेलें गेला ॥ बळें था
प मारली मुठने ला ॥ बरे ठासरे मारिले
वणा ला ॥ म्हणें मारी तो रतु स्या असया
ला ॥ ४६ ॥

मुदरे फाडिली वणा वि ॥ करी मुश
र मुकां धा वि ॥ कपिनें सभा सर्व हीन
केली ॥ त्रिकुचा चिंर्या ती उदंड जाली
४७

हा हा कार जाला सभे माझी मोठा ॥ बळें मा
रुति मारिता हेच पडला ॥ सभा मंडपी फार
आकांत जाला ॥ कपी तें पुढें मोकळ मार्ग
केला ॥ ४८ ॥

२
लपालाकपीपुष्पवोक्तुनर्नलें॥लघु
काचेपरिरुपकेलें॥असंभाद्यत्यादा
वर्याचद्रुजोति॥असंख्यातराक्षसधांवा
नयती॥४८

सभामंडपामाजिधांवाजिआले॥तेपेना
गिचेलोवल्जितजाले॥माहांविरमामें
पुढेंहातदेति॥कपिनंचहुसालकेलाभ्रजि
ति॥४९॥

सभामंडपीचस्कावेदिसेना॥भुतांम
खेनागिचेलोवल्जितजाले॥विरंआणिलेने
सलेस्वस्तजाले॥मनांमाजिलजितकोष
नबोले॥५०॥

कपीचिरनेथुनचेगिउडाला॥अशोकावन
माजिचक्षीदडाला॥अधोमुखताजाले
विलीगिपाहे॥कपीराममुद्रापुढेंर
हे॥५१॥

(3)

सतेनें पुछें मुद्रिका वो च। २२१॥ बहुतां
परिशद्वका सण्य चोळि॥ पुछें मारुति मेर
ना जान किला॥ समाचार संगोनी आली देवे
ला॥ ५३

सुधाक्रांत मिजाली फार मोते तनुंचालतां
आचरि सर्वज्ञाते॥ बहुतां परिचोलीला
जान किला॥ निरोपे दिव्या प्रमाणेनी घा
ला॥ ५४

मशो किंच हला गाल च खानां॥ पाहातां
संख्यात संख्या असेनां॥ नवाटे जुनाटे व
दाटथाटे॥ चनें मोडितां जाहाला कडकडावे
प्रियाला

५५

छंभक्षालिं सर्वनानां परिचि॥ बहुस्वादव
कृष्णकुं सरिचि॥ कपिचिरतोत्रुसजालां
चक्षुमोडावया मिदुजाला॥ ५६॥

(५)

त २

तस मोडीले पाडिले उपडीले ॥ किति झोडी
ले साडीले चुरकेले ॥ गिरिसारा खेळाग
झाडुनी हाकि ॥ तयाला असं भाव्य राक्षस
हाकि ॥ ५७

वनें मोडितां मोडितां हाकतालि ॥ असं भा
व्यतें दैत्य मांदा मिळालि ॥ गतोले कमाव
कुरि भाडुमाच्य ॥ वनें हाकितोना दगला

भगवत् ॥ ५८

बहुतां बघा ने बहुतां दखाले ॥ किति
येकते धिगमोटे लिखाले ॥ वनें वेडीली
प्यांवाले काळजैसे ॥ मुताखे चरां थोर कल्प
तपासे ॥ ५९ ॥

कपाविरचोता छला वेगवेगला ॥ कितीय
कराक्षस भगोनी गेला ॥ त्रिकुटाच छिरा
वणाजाणविले ॥ वनिवान रंथोर अश्व
अर्थ केले ॥ ६० ॥

(5)

छेंधां दिल्लो कुमारावणाचा ॥ सदा अक्ष
विरमोच्या बळार्चे ॥ असंभाचराक्ष
धां वोन आले ॥ कपीलागी मारावयासि
हुजाले ॥ ६१ ॥

छें आगळा अक्षयालक्षपेदी ॥ चुका
कपिविरलागे चनेदि ॥ चेहु मारितां
गले मजाले ॥ दिव्य कते दैत्य पोदि
गजाले ॥ ६२ ॥

हो कपी छेद मेरा पंंना ॥ सदा सर्वदा
क्षयालचे चजेना ॥ पुन्हां मागु ते दैत्य
सि हुजाले ॥ कितीय कते पाश घेउन आ
ले ॥ ६३ ॥

मुखें बोलति मर्कटा वेंसलेंसि ॥ समरं
णि माजि युध्यानयसा ॥ कपाविरताग
ला पुपुकारे ॥ समरं गणि बालिलाघा
र मारे ॥ ६४ ॥

ॐ
१०
पळाळे फळा फुटलिराक्षसांवि॥ छे
हाकजालितया अक्षयावि॥ त्रिकुटाच
छिशो ककारपजाला॥ प्रितिचामाहाअ
क्षयातोनाला॥ ६५

उरीमाजिअंताउरीचाराजाला॥ सुरवा
नंदमंदोनगळे विसाला॥ चहुदुःखजा
लेंचिमंदीदाला॥ तिनंकुमरागगीआ
काकाला॥ ६६

उसेरावधुकायकायजालें॥ तुलौमहा
लागीमारावयाकाणजालें॥ कपीयक
लावैसलातोपळनौना॥ चछेनां टछेनां
कदाआकछेना॥ ६७
तयाटाचितां पाशमोटाविहोता॥ लघु
रूपहोउनिनिघोनजातो॥ कदाहिपडे
नां कदासापडेनां॥ तेणेमारिलिदैसउदें
उसेना॥ ६८१

(7)

विधिलागी चोला विलें रावपानें ॥ कठि
पोतरें गाजिलें दुर्जनांनो ॥ म्हणें जाय रे
आणि वेगी कपिला ॥ तया लाणिता सीधवा
डीन तुला ॥ ७० ॥

विरचि पुढें घातला चालविला ॥ अंस भाच
तें लोक मार्गें सिजाला ॥ चला माजियतां तम
स्कार घाली ॥ तया मातति विबहु सुति केळि

बहुतां परिकिर्ति येथ श्रव्यावें ॥ दयाळाक
पिय घडा शांत कावें ॥ न होत मलामारा
तिब्रों म्हणाला ॥ चहू साल कल्याण कावें
तुलाला ॥ ७१ ॥

कपा विरतो योर कोपें कडाडी ॥ करी गर्ज
नां मेघ जैसा घडाडी ॥ परिसां कडि माजि
कां हिंन चालें ॥ मिजालें कपीला गि घेउन
आले ॥ ७२ ॥

आरेमर्कदाथोर अन्यायकेला॥ म्हणें
रावणुमारितोंसी घेतुला॥ तुझा मृत्यु
कोठें खडे सांग आता॥ मुटाक समजासा
रितों जातजाता॥ ७४

म्हणें मातृति काळमातृताकेला॥ छपाकु
पणें तो शहरा मराणा॥ नेवाढेर वरेसां
गतां रावणाला॥ म्हणें ज्ञानतलांगुळिअ
स त्याला॥ ७५॥

म्हणें रावणु पाहतां काय आला॥ विरेंआ
णवासांगतां हसमला॥ असंभाय तेवि
रथां वेलिआले॥ त्रिकुटाचळि लोकतेज
न प्रवले॥ ७६॥

पुढें पुष्पवोदुनी गुंडाळिताति॥ सिमंसां
सां डिल्लि विरेंवेटाळिताति॥ तया वोटी
तां तें असंभायलावे॥ विरें विरत्याला गु
लौंवालागिसांवे॥ ७७

(१)

वितियकृतिआणीलीअज्यनेले॥कितियक
नेमोगरेलेपुलेले॥साहांपुछ्यवतेसक्ही
मिजविले॥पाहाहोकपीबापुडेवेथमेले

७८

तयालावितांवलिनेयेनलागे॥चकेंपुकि
तांतोविरेंविरमारे॥तयादेखतांरावणुं
सिधुआला॥चकेंपुकितापुनातोगलाळा

७९

पुढेंसवणुपोरकापेंडाडी॥चकेंपुकी
तांज्वार्केनेटेंपुडाडा॥जालिमुखेंमस
ल्यारवांडमिशा॥बहुलचित्तहोत्यावि

शेषा॥८०॥

चकेंचेतलाअग्निनेटेंनडाडी॥कडाडीवत
चाळादडाडिधडाडा॥कपिविरनोवाड
नालाउडाळा॥पुढेंजाळिताजाहालात्रि

कुराळा॥८१॥

ग्राहं गोपुरं मा जितो पुच्य चालि॥ त्रिकु
टाच चिं आग्निने दं नी घाली॥ बीदी हाट
वाजार चौ बार कुचो॥ पछे चो बलिनागा
वा लोक नाचे॥ २२॥

बहुतां परा विवह हा क जालि॥ पछारे प
छारे पछा आ गी जालि॥ गुरे वासुरे सिगु
रे ले कुरे ते॥ सुणि मार्ज रे ते रे वरे य सरे ते

किति से रुडे में रते सा वाटे॥ ज जाली
किति राक्षसे व कुल नाटे॥ किति शक दे
कुंज रे॥ दुदि च घाट॥ मही मांड छित्त
ना हित जोडे॥ २४

बहुतां परि विवह रम्य याने॥ बहु सा
ल छत्रे विवित्रे निशाने॥ बहुतां परि
च्या बहु साल शा छाज जाल्या विवि
धा विवित्रा विशाळा॥

(11)

पळे लोक तेथें वळें पुढ्य चालि॥ बहुतां
विरां विवहु शांतिं जाली॥ माहां पुढ्यनं
ज्वाळ मं वाळ जाला॥ बहुसाक्ष पें वन्हि
तो चेतविला॥

पळाळे पाया सुरते हुनी पावे॥ वपी विरलां
गुळ घेउनि सांवे॥ बहुतां वता हे बहुधां
वता हे॥ उठे वन्हि चें चक्रांगुळ पाहे॥

पिरे गगरी टेंकणें चक्रां सा॥ विधि श
त्रे पावे ग्रपा हेन मासा॥ विरां रवे चरां
चरा आत जाला॥ त्रिकुटा चळथारक
लयांत जाला॥

बहुसाल दास मध्ये पुढ्य चाला॥ षसा के
न मा मा जि दास नि चाला॥ तडाडी थडाडी
मडा घडाडी॥ शशिसुर्येन क्षत्र माळा कडा
डा॥ ८१

(12)

क

१३

बहुधुमतेणेंदाहीदिसेनां॥बहुसा
लवर्तणीतेसोसवेनां॥बहुघोशतो
शहूकानिपडेना॥कपीरोशलासाडि
ताहिसडेना॥१०

पुढेंधुमत्यागिधमागीतआगी॥ताहा
वन्हीकोपेंचिजालाविमागी॥त्रिकुटाच
कुक्रांचनीवातरखाका॥सतेतिक्तेजेंस
कानिलखाकि॥११

माहांवज्जलांगचकलाचलाला॥परी
पाहातांरोमनाहितलाला॥गदादी
तकायासमुद्रातघाली॥निवालाकणी
उछ्यज्वाळाविशालि॥कला

सुमुद्रीसुचिसंतहोउनेआला॥नमस्का
रुघालितयाजानकिला॥मृणोजानकियें
सुविदेसा॥कपीरेबहुतांपरीकष्टासी॥

१३१

नृपे मासती धन्य हे दीस आले ॥ तुम्हां
 देखतां सर्वही कष्ट गेले ॥ पुष्पवाटपा
 हेल तो रामराजा ॥ निरोपें विमासि घ
 जाई न काजा ॥ १४

सिते मासती योग वियोग जाला ॥ बह
 सालने त्रोटि पुन आला ॥ नृपे जत
 निलोभ आतां असा वा ॥ सुराचा बळे
 रामराजाच सुवा ॥

कपी मागु तो मागु तिस पाहे ॥ उदासा
 ने जातां गिवा दाटला हे ॥ धिवे कंजी वा
 माजा तो धीर कंला ॥ पुढें मासति सिघ्रसी
 थुडाला ॥

कपी लागि सांगे सीता शुद्धि जाली ॥ सुखें
 एकतां मडळी ते निवाली ॥ समस्तां जाणा
 लागि आनंद जाला ॥ कपी मासति रामभटी
 नीचाला ॥ १५ ॥

(15)

१४

दछें सिबछें राही लारामराजा ॥ कपीश
सने विरवेष्टित फौजा ॥ स्फुरत पउभारी
लास भवाहो ॥ रघुनाथ के दिखि लाभा

मदेहो ॥ ९८

कपीला गवेगं मुखें बोलि गाहे ॥ अशो
किं जगत्सात कल्याण आहो ॥ पुछें मा
रती वाते नमस्कार चाल ॥ चितो वती तेरा

चा यवनि बालि ॥ ९९

समस्तां सिद्धे खेती ज नंद जाला ॥ सती
शुद्धि घेउनिया भोम आला ॥ बहुतां ब
हिसांगति यक मेका ॥ सिताशोधिलि सोख

जालें अनका ॥ १००

सभा में उपी रास सख पाहे ॥ उभादा
ससा कल्प तो सांगताहे ॥ मह लुल्य को वें
जनिय शयावें ॥ प्रभु सी समस्ता सकला

ईति श्री सुंदर कांडे शतयक संपूर्ण मस्त
१

तमु विद्वहर्तुचि सैन्यभर्ता ॥ सुदंष्ट्र
 र्त्तिकर्तविषाडिवीवर्ता ॥ वृत्तुर्भुजमता
 तनुशोभताहे ॥ तयाचिंतीतां भ्रातिकोठे
 महंता नराहे ॥ १॥

तदाभेदहंतीमहंती ॥ सदाज्ञानवंतिनि
 येतिनियंता ॥ सुविद्याकच्छास्पृतीरिषा
 ममुपा ॥ भजनस्कारीनीवारदमोक्षरूपा

तमस्कारित्तराजकादंरूपाणी ॥ पुढेंगा
 वयारामरामेतिवाणी ॥ भवीशोनटेंबो
 शिलिजेंपुराणी ॥ उमांकांतध्यातोसदाशक्त
 पाणी ॥ ४॥

कथाशंकरांविकथाकांतिकाचि ॥ कथाचं
 डिकेचिकथामोरायाचि ॥ कथावंकूटीचि
 कथाविठलाचि ॥ कथालुयाचिकथापेस्का
 चि ॥ ५॥

(16)

१५

कथान् सिंहा वामना भार्गवादि॥ कथा
पांडवां कौरवां माधवादि॥ कथा देवदू
द्रादी ब्रह्मिन्हां दीकांची॥ समस्तां मध्ये
स्थामराधवादि॥

जेणें फोडिला पांग व म्हादा कांचा॥ बळे
तोडाला चंद त्या विदगाचा॥ म्हणों नि
कथा थोर थाराय वाचि॥ जति ऐकता शां
ति होत सदाचि॥ ७

कथा योर रामायण सार आहे॥ दुस्तिउप
मायकथे लाज साह॥ तेनि लोक गति
सदा आवडिते॥ कवी शौतरे वांढिलि शं
कराने॥ ८॥

रुषिमाजि श्वेदुचि नारें वराह॥ सदाय
कनिष्ठ सगुणो प्रविष्ट॥ चरित्रं वाचि
त्रेंवनां माजि वस्तां॥ मुखें बोलीला राम

नस्ता समस्ता॥ ९॥

कथायौ राचवाचिसदासिवपाहे॥तऊ
 ऐकतांशेशयक्वितराहे॥कथाश्रेष्ठ
 हेऐकतांशेशजाति॥जनिसुष्ठुतिऐक
 तीधन्यहोतो॥१०॥

कथासंपलिकांरसुदयमागं॥प्रवाहो
 पुढेंचालिलालागवंगं॥श्रवयश्चातया
 तं कवीप्रार्थिताहे॥पुढेयुध्यकांडिकथा
 रसजाहे॥११॥

रुशिपर्वतीरामसातिजहोते॥अकस्मा
 तआकाहनुसंततथानुणंजानकिदे
 खिलिरामचंद्रा॥दामांतपलकोसअहे
 नरेंद्रा॥१२॥

सितारावणेंरक्षालीवाचीकेसा॥प्रमुपा
 हीलीम्याश्वयनिश्वयसा॥तयाचार
 निशाचरिरक्षणासि॥बछेंवेविल्या
 कर्कशागर्वरासि॥

पुढें राघवें सुग्रिवें निमते ॥ विचा
तनीयां सर्व ही चान राते ॥ दळें सी वळें
दक्षणे चालि केला ॥ विरांचि असंभाव्य
सेनां मीळाली ॥ १४

वैपासुग्रिवें सर्व सुमंडळाचे ॥ बहु अणि
ले विरमै रुबळाचे ॥ विरां पाठि सिंभाट
कोट्या न कोटि ॥ रासां वानरांचि असंभा
व चाली ॥ १५ ॥

अति आदरें रघुनाथ विराते ॥ रघु
नायकांचे नैमातराते ॥ प्रभु चालि
ले ते वळी थोर राजें ॥ सुमीत्रा सुताला
गा त्या अंगदानें ॥ १६ ॥

सिता शोधिला श्रीमराजें विशाळें ॥ द
ळें लोटलि वानरांचि दीक्षाळें ॥ गीरी
तुल्य संपावती वायु वेगें ॥ कर पल्लु वि
सेली ति शैल्यश्रंगें

अपारं कुरेवान्नरेसैरमेछा ॥ कुरेक
कैरं फोडातिचंडुसाछा ॥ रिसें कुरेक
सभिंगोळवाणि ॥ मध्येसांवछारामकोदंड
पाणि ॥ १८ ॥

पुढें चालतां भारगोलां दुखाचे ॥ बडे लागले
थोर विंध्याचकाचे ॥ तया पूर्वतामाजि
चडें उदेंडे ॥ निशाकेचंडु लागलिं साउरवा
उ ॥ १९ ॥

कपाभारविंध्याचकामाजि आले ॥ असं भा
व्यते साउरबंडी ॥ नचाले ॥ बरि वाउ साउंत
छिंदाट घ्याया ॥ कपासर्वही साहु जाले उयौ
उाया ॥ २० ॥

तछी पोटाळें चशाखां फुलाचे ॥ बरी लोंब
तिघोशानां फळाचे ॥ बहुतां परीच्याब
हुपक्षयाति ॥ बहुश्यापदेंते फळें पक्षा
ताती ॥ २१ ॥

(20)

१७

नया माजिते भार को च्यान को ची॥ हि सां वा
न रां वि असं भा व दा टी॥ स ग्रा चा ला ती य
का मे का पुर दा रे॥ ख डा डां ब छे व द व ला
वि दा रे॥ २२॥

कि ती य क ते वै स ले व द अ गि॥ व री वा ई
लि व क पु र्ये स म गि॥ कि ती य क म ध्ये त
गु त्प जा ले॥ कि ती य क ते व द पा था मि का
न ते॥ २३॥

स्व इ ष्ठा फ छे प सा ति आ द रे सी॥ ब ह वां
टी ति य क मे कां व रे सी॥ फ छे तो डी ती दा
कि ती ते अ पा रे॥ व न मा जि ते कि ड ति षु
फु का रे॥ २४॥

कि ती य क हे ला वि ति व द्द आं गं॥ कि ती य
क ड फा छ ति ला ग वे गें॥ कि ती य क ते सां व
ति आं ग वे स्ते॥ कि ती य क ते लो व ती य क ह स्ते

२५॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com